

๖๑

อดเปรี้ยวไว้กินหวาน

นักรบกongทัพรธรรมเมื่อเข้าสู่สมรภูมิรบ
ก็คล้าย ๆ ทหารทางโลกที่เข้าสู่สมรภูมิ
ก็ต้องเจออาวุธทุกชนิดของข้าศึก
เราจะเลือกไม่เจอก็ได้ เลือกเจอบางชนิดก็ไม่ได้อีก
ต้องอดทนถึงจะเป็นนักรบทางโลกได้

ทางธรรมก็เช่นเดียวกัน ก็ต้องเจอ
เพราะเราไปรบกับความตระหนี่ที่อยู่ในใจเขา
เรากำลังจะให้เขาเอาชนะความตระหนี่ เราจะมาท้อใจทำไม
มันไม่ใช่รบกันเหมือนเล่นลิเกละคร ร้องไปถือดาบไม้ไป
รำบ๊อพันกัน ๒ ที แล้วก็เดินสวนกัน ร้องเพลงกันไป มันไม่ใช่
นี่เป็นเรื่องจริง ๆ ของชีวิตที่มันเกิดขึ้น

ถ้าเราอดเปรี้ยวได้ เดี่ยวเราก็จะได้กินหวานที่ยาวนาน
หวานชื่นบานอยู่ในสุคติโลกสวรรค์
ชื่นบานอยู่ในมนุษยโลกในภพชาติต่อไปอีกยาวนาน
ผลที่ได้เกินควรเกินคาด เหนือความคาดคิดของมนุษย์ทั่วโลก
ไม่ว่าจะเป็นนักวิทยาศาสตร์ผู้มีดวงปัญญากว้างขวางใหญ่โตแค่ไหน
มีความรู้ความสามารถแค่ไหน เขาคาดคะเนกันไปไม่ถึง
นอกจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเท่านั้นถึงจะรู้

เพราะฉะนั้น เราอยู่ในโลกนี้อีกไม่กี่ปี
อดเปรี้ยวไว้กินหวาน อย่าลืมนะ คำนี้ มันมีความหมายที่ลึกซึ้ง
จะเจอเปรี้ยวจืด เปรี้ยวปาก เปรี้ยวขนาดไหนก็ช่างมัน
เจอคนเปรี้ยว ๆ กิริยาท่าทางเปรี้ยว ๆ คำพูดเปรี้ยว ๆ
อดทนเอาไว้ อดใจเอาไว้ หรือมีสิ่งที่มาล่อเราให้ไปทำอย่างอื่น
ดูแล้วหุตู มันมีทางมาแห่งลาภ ยศ สรรเสริญ
ทรัพย์สิน เงินทอง ก็ต้องอดใจเอาไว้

อดเปรี้ยวไว้กินหวาน ด้วยการสร้างความดีของเรา
ทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์
ใช้ร่างกายนี้ให้เหมือนอ้อยที่หีบเอาความหวานออกให้หมด
เหลือแต่ชานก็ทิ้งไป ร่างกายนี้เหลือแต่ซากแล้วเราก็ติ้งไป
ส่วนความดีบุญกุศลก็เอาติดตัวไปในภพเบื้องหน้า

เพราะฉะนั้น ยามนี้อดเปรี้ยวไว้กินหวาน
ทนลำบากอีกเพียงเล็กน้อย ไม่ก่ลืบปีในเมืองมนุษย์
แต่ว่าหวานของเรานี้เป็นหมิ่นเป็นแสนปี มันยาวนานมาก
ผู้มีปัญญาเขายอมอดเปรี้ยวแต่ไปกินหวานตรงนั้น

๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕